

РЕЗОЛЮЦІЯ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ООН,
УХВАЛЕНА 2 БЕРЕЗНЯ 2022 РОКУ,
ES-11/1 “АГРЕСІЯ ПРОТИ УКРАЇНИ”*

Генеральна Асамблея ООН,
знову підтверджуючи першочергову важливість Статуту ООН у питанні сприяння верховенству права у відносинах між державами,
нагадуючи зобов'язання усіх держав відповідно до статті 2 Статуту ООН утримуватися у своїх міжнародних відносинах від погрози силою чи її застосування проти територіальної цілісності чи політичної незалежності будь-якої держави, або в будь-який інший спосіб, несумісний із цілями Організації Об'єднаних Націй, а також вирішувати свої міжнародні суперечності мирними засобами,
згадуючи також зобов'язання за частиною 2 статті 2 Статуту ООН, згідно з яким всі члени ООН, щоб забезпечити їм усім у сукупності права й переваги, що випливають із членства в ООН, сумлінно виконують взяті на себе за Статутом ООН зобов'язання,
беручи до уваги Резолюцію Ради Безпеки ООН № 2623 (2022) від 27 лютого 2022 року, в якій Рада Безпеки ООН закликала скликати надзвичайну спеціальну сесію Генеральної Асамблеї ООН для вивчення питання, що міститься у документі S/Agenda/8979,
нагадуючи Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН № 377 А (V) від 3 листопада 1950 року, під назвою “Єдність заради миру”, і беручи до уваги, що відсутність однастайності постійних членів Ради Безпеки ООН на її 8979-ому засіданні перешкодила виконанню її основної відповідальності для підтримання міжнародного миру та безпеки,
згадуючи також свою Резолюцію № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, якою затверджено Декларацію про принципи міжнародного права щодо дружніх відносин і співпраці між державами відповідно до Статуту ООН, і підтверджуючи принципи, що містяться в ній, що територія Держави не буде об'єктом набуття іншої держави внаслідок погрози силою чи її застосування, і що будь-яка спроба, спрямована на часткове чи повне порушення національної єдності й територіальної цілісності держави чи країни або її політичної незалежності є несумісними з цілями й принципами Статуту ООН,
згадуючи далі свою Резолюцію № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, яка визначає агресію як використання збройних сил держави проти суверенітету, територіальної цілісності або політичної незалежності іншої держави або в будь-який інший спосіб, несумісний зі Статутом ООН,

www.pravolia.com.ua

* Переклад підготовлено кандидатами юридичних наук Р. Тополевським і Т. Дудаш.
Оригінал Резолюції див.: Resolution adopted by the General Assembly on 2 March 2022, ES-11/1. Aggression against Ukraine <https://digitallibrary.un.org/record/3965290/files/A_RES_ES-11_1-EN.pdf?ln=en> (accessed: 30.08.2022).

беручи до уваги важливість підтримання і зміцнення міжнародного миру, заснованого на свободі, рівності, справедливості й повазі до прав людини, і розвиваючи дружні відносини між державами, незалежно від їх політичної, економічної й соціальної системи або рівня їхнього розвитку,

нагадуючи Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі, підписаний у м. Гельсінкі 1 серпня 1975 року, і Меморандум про гарантії безпеки у зв’язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (Будапештський меморандум) від 5 грудня 1994 року,

засуджуючи заяву Російської Федерації від 24 лютого 2022 року про “спеціальну воєнну операцію” в Україні,

підтверджуючи, що жодні територіальні надбання внаслідок погрози силою чи її застосування не будуть визнані законними,

виражає суттєве занепокоєння повідомленнями про напади на цивільні об’єкти (зокрема, житлові будинки, школи й лікарні) і про цивільні жертви, серед яких жінки, літні особи, особи з інвалідністю та діти,

визнаючи, що воєнні дії Російської Федерації на суверенній території України сягають такого масштабу, якого міжнародна спільнота не бачила в Європі десятиліттями, і що необхідні термінові дії, щоб зберегти сучасне покоління від жахів війни,

схвалюючи заяву Генерального Секретаря ООН від 24 лютого 2022 року, в якій він нагадав, що застосування сили однією країною проти іншої є запереченням принципів, яких кожна країна зобов’язалася дотримуватися, і що поточне воєнне вторгнення Російської Федерації суперечить Статуту ООН,

засуджуючи рішення Російської Федерації підвищити ступінь готовності її ядерних сил,

виражаючи суттєве занепокоєння щодо погіршення гуманітарної ситуації всередині і навколо України зі збільшенням кількості внутрішньо переміщених осіб і біженців, які потребують гуманітарної допомоги,

виражаючи стурбованість також потенційним впливом конфлікту на посилення глобальної проблеми харчової безпеки, оскільки Україна і цей регіон є одним із найбільш важливих світових територій для експорту зерна та сільськогосподарської продукції, тоді як мільйони людей стикаються з голодом або безпосередньою загрозою голоду чи відчувають серйозну нестачу харчів у кількох регіонах світу, а так само на енергетичну безпеку,

вітаючи продовження зусиль із боку Генерального Секретаря ООН та Організації з безпеки і співробітництва в Європі та інших міжнародних і регіональних організацій щодо підтримання деескалації у ситуації щодо України, і заохочуючи продовження діалогу,

1. Підтверджує свою прихильність до суверенітету, незалежності, єдності й територіальної цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів, включаючи її територіальні води.

2. Висловлює глибокий жаль із приводу агресії з боку Російської Федерації проти України в порушення частини 4 статті 2 Статуту ООН.

3. Вимагає від Російської Федерації негайно припинити застосування сили проти України й утримуватися від будь-яких подальших незаконних погроз силою або її застосування проти будь-якої держави – члена ООН.

4. Вимагає також, щоб Російська Федерація негайно, повністю й беззастережно вивела всі свої збройні сили з території України в її міжнародно визнаних кордонах.

5. Висловлює жаль із приводу рішення Російської Федерації від 21 лютого 2022 року щодо статусу окремих районів Донецької та Луганської областей України, яке становить порушення територіальної цілісності й суверенітету України та є несумісним із принципами Статуту ООН.

6. Вимагає від Російської Федерації негайно й беззастережно скасувати її рішення щодо статусу окремих районів Донецької та Луганської областей України.

7. Закликає Російську Федерацію дотримуватися принципів, викладених у Статуті ООН і Декларації про принципи міжнародного права щодо дружніх відносин та співпраці між державами відповідно до Статуту ООН¹.

8. Закликає сторін дотримуватися Мінських угод і конструктивно працювати в відповідних міжнародних рамках, зокрема "нормандському форматі" й тристоронній контактній групі, над забезпеченням їх повного виконання.

9. Вимагає від усіх сторін дозволити безпечний і безперешкодний проїзд до місць призначення за межами України та полегшення оперативної, безпечної і безперешкодної доставки гуманітарної допомоги тим, хто її потребує в Україні, захисту цивільного населення, включаючи гуманітарний персонал та осіб, які перебувають у вразливому становищі, зокрема жінок, літніх людей, осіб з інвалідністю, корінних народів, мігрантів і дітей, і поважати права людини.

10. Висловлює жаль із приводу причетності Білорусі до цього незаконного застосування сили проти України, і закликає її дотримуватися своїх міжнародних зобов'язань.

11. Засуджує всі порушення міжнародного гуманітарного права і порушення та утиски прав людини й закликає всіх сторін суворо поважати відповідні положення міжнародного гуманітарного права, зокрема

¹ Резолюція № 2625 (XXV), додаток.

і в застосовних випадках Женевські конвенції 1949 року² й Додаткові протоколи до них 1977 року³, а також поважати норми міжнародного права прав людини, і у зв'язку із цим вимагає далі, щоб усі сторони забезпечували повагу до статусу й захист усього медичного й гуманітарного персоналу, що займається виконанням винятково медичних обов'язків, їх транспортних засобів і обладнання, а також лікарень та інших медичних установ.

12. *Вимагає*, щоб усі сторони повністю виконували свої зобов'язання з міжнародного гуманітарного права, щоб не допустити загибелі цивільного населення та знищення об'єктів цивільного призначення, утримуючись від нападів, руйнування, знищення або приведення у непридатний стан об'єктів, які є критичними для виживання цивільного населення, а також поваги та захисту до гуманітарного персоналу та вантажів, що їх використовують при проведенні операцій із надання гуманітарної допомоги.

13. *Просить* Координатора надзвичайної допомоги надати через 30 днів після прийняття цієї Резолюції доповідь про гуманітарну ситуацію в Україні і про гуманітарні заходи реагування.

14. *Наполегливо закликає* до негайного мирного врегулювання конфлікту між Російською Федерацією та Україною за допомогою проведення політичного діалогу, переговорів, посередницької діяльності й інших мирних засобів.

15. *Вітаємо і наполегливо закликаємо* продовжувати докладати зусилля Генерального Секретаря, держав-членів, ОБСЄ та інших міжнародних і регіональних організацій, спрямовані на підтримання деескалації поточної ситуації, а також зусилля Організації Об'єднаних Націй, зокрема й призначеного Організацією Об'єднаних Націй Координатора дій у кризовій ситуації в Україні, та гуманітарних організацій із реагування на гуманітарну кризу та кризу біженців, викликані агресією Російської Федерації.

16. *Ухвалює* тимчасово перервати роботу одинадцятої надзвичайної спеціальної сесії Генеральної Асамблеї ООН і уповноважити Голову Генеральної Асамблеї відновити засідання на вимогу держав-членів.

1-ше пленарне засідання, зустріч 2 березня 2022 року

² United Nations, *Treaty Series*, vol. 75, Nos. 970–973.

³ *Ibid.*, vol. 1125, No. 17512.